

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Secunda secundae Summa Theologiae

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

4 De comparatione eius ad alia peccata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72772](#)

maledixit scilicet in significationem Iudeæ. Ter modo, ordinatur creatura irrationalis ad rationalem per modum continentis, scilicet temporis, vel loci & sic maledixit Iob die nativitatis sue propter culpam originalē, quam nascendo contraxit, & propter sequentes penitentias. Et propter hoc etiam potest intelligi David maledixisse montibus Gelone, ut legitur 2. Regum 1. scilicet propter cadē peccati, quae in eis contingit. Maledicere autem est irrationalibus, in quantum sunt creature Dei, et peccatum blasphemia: maledicere autem est secundum se consideratis est otiosum, & vanum, & per consequens illicitum. Et per hoc patet respondeat ad obiecta.

ARTICVLVS. III.

Vnum maledicere fit peccatum mortale.

AD TERTIVM sic proceditur. Videtur, quod maledicere non sit peccatum mortale. Augustinus enim in homilia de Igne purgatorio, numerat maledictionem inter levia peccata: hec autem sunt venialia: ergo maledictio non est peccatum mortale, sed ueniale.

¶ Præt. Ea qua ex leui motu mentis procedit, non videntur vniuersaliter esse peccata mortalia: sed interdum maledictio ex leui motu procedit, ergo maledictio non est peccatum mortale.

¶ Præt. Grauius est maledicere, quam maledicere: sed maleficere non semper est peccatum mortale: ergo multo minus maledicere.

SED CONTRA. Nihil excludit à regno Dei, nisi peccatum mortale: sed maledictio excludit à regno Dei, secundum illud I.ad Corinth. 6. Neque maledici, neque rapaces regnum Dei possidebunt. ergo maledictio est peccatum mortale.

RE S P O N S O. Dicendum, quod maledictio, de qua nunc loquimur, est per quam pronuntiatur malum contra aliquem vel imperando, vel operando. Velle autem, vel imperio mouere ad malum alterius, secundum se repugnat charitati, quia diligimus proximum, uolentes bonum ipsius: & ita secundum suū genus est peccatum mortale, & tāto grauius, quanto personam, cui maledicimus, magis amare, & reuerteri tenemur. Vnde dicitur Leui. 20. Qui maledixit patri suo, & matri morte moriatur. Contingit tamen verbum maledictionis prolatum, esse peccatum ueniale, vel propter paruitatem mali, quod quis alteri male dicendo, impetratur: vel etiam propter affectum eius, qui profert maledictionis verba, dum ex leui mortu, uel ex ludo, aut ex surpremissione aliqua, talia verba profert, quia peccata uerborū maxime ex affectu penfantur, ut supra dictum est. * Et per hoc patet responsio ad obiecta.

ARTICVLVS. IV.

Vnum maledicere fit gravius peccatum, quam detractio.

AD QUARTVM sic proceditur. Videtur, quod maledictio sit grauius peccatum, quam detractio. Maledictio enim videtur esse blasphemia quedam, ut patet per id, quod dicitur in Canonica Iudea, quod cum Michael archangelus cum diabolo disputans, alteraretur de Moyssi corpore, non est auctus iudicium inferre blasphemia: & accipitur ibi blasphemia pro maledictione, secundum glossam. * blasphemia autem est grauius peccatum, quam detractio.

Argo maledictio est grauior detractione.

¶ Præt. Homicidium est detractione grauius, ut supra dictum est. * sed maledictio est per peccato homicidij, dicit enim Chrysost. † super Matth. Cum dixeris, Maledic ei, & domum euerte, & omnia perdire fac, nihil ab homicida differt: ergo maledictio est grauior, quam detractione.

¶ Præt. Causa preminet signo: sed ille qui maledicit, causat malum suo imperio: ille autem qui detrahit, solum significat malum iam existens: grauius ergo peccat maledicere, quam detractione.

SED CONTRA est, quod detractione non potest bene fieri: maledictio autem fit bene, & male, ut ex dictis patet: ergo grauior est detractione, quam maledictio.

B R E S P O N D E O. Dicendum, quod sicut in primo habito est, duplex est malum, scilicet culpe, & pena.

Malum autem culpe peius est, ut ibidem ostenduntur:

est: unde dicere malum culpe peius est, quam d. cere malum pena: dummodo sit idem modus dicendi, Ad cotumeliosum ergo, & si furonē, & detractionē, & etiā desideriū pertinet dicere malum culpe: sed ad maledicentem, prout nunc loquimur, pertinet dicere malum pena, non autem malum culpe, nisi forte sub ratione pene. Non tamē est idem modus dicendi: nā ad prædicta quatuor uitia pertinet dicere malum culpe solum enunciando. Per maledictionem uero dicitur malum pena uel causando per modum imperii, uel optando. Ipse autem enuntiatio culpe peccatum est, in quantum aliquid nocumentum ex hoc proximo infertur. Grauius autem est nocumentum inferre, quam nocumentum desiderare: ceteris paribus: unde detractione secundum communem rationē grauius peccatum est, quam maledictio simplex desideriū exprimens. Maledictio uero quē sit per modum imperii, cum habeat rationē caue, potest esse detractione grauior, si maius nocumentum inferat, q̄ sit denigratio famae: vel leuior, si minus. Et hęc quidem accipienda sunt secundum ea, quae per se pertinent ad rōnem horum uitiorū. Posunt autem, & alia per accidens considerari, quę prædicta uitia uel agent, vel minuantur.

AD PRIMVM ergo dicendum, quod maledictio creaturę, in quantum creatura est, redundat in Deum, & sic per accidens habet rationē blasphemie: non autem si maledicatur creaturę propter culpam. Et eadem ratio est de detractione.

DICENDUM secundum dicendum, quod sicut dictum est, * maledictio uno modo includit desiderium mali. Vnde si ille qui maledicit, uelit malum occisionis alterius, desiderio non differt ab homicida: differt tamen, in quantum actus exterior aliquid adiicit uoluntati.

AD TERTIVM dicendum, quod ratio illa procedit de meledictione, secundum quod importat imperium.

QVAESTIO LXXVII.

E De fraudulentia, que committitur in emptionibus, & uenditionibus, in quatuor articulos divisa.

DE INDE considerandum est de peccatis, quae sunt circa uoluntarias commutations. Et primò de fraudulentia, quae committitur in emptionibus, & uenditionibus. Secundo, de usura, quae sit in mutuis. Circa

Secunda Secunda S.Thoma.

¶ Super quistio. 77.

IN principio introductionis q. 77. ubi redditur pro causa, quare de solis his dubiis uitius commutationum uoluntariarum, hoc est, de fraudulentia, & plurimis tractandum est, scilicet quia circa alias uoluntarias commutations, non inueniuntur aliqua. ipse cies